שקיעתה
של הזריחה

غروب الشروق

The Sunset of the Sunrise

סדנאות האמנים
Artists' Studios
מיסודה של הקרן לירושלים

שקיעתה של הזריחה
עינת עריף-גלנטי
אוצרת: סאלי הפטל נוה

שקיעה
פברואר - אפריל 2020

סדנאות האמנים, ירושלים
ניהול: לי היא שולוב
יועצת אמנותית ואוצרת תכנית שהות האמן הבינלאומית: מעין שלף
רכז פרויקטים: עמוס זלינגר
רכזת תכניות והדרכה: צורית שטרן
רכזת מדיה: מלודי ברון
הפקה: סדנאות האמנים

תערוכה
תליה והקמה: רן סלפק
אודיו וידאו: עמית בוימל

סאנשיין
ינואר - פברואר 2020
משכן האמנים הרצליה
ניהול: רן קסמי-אילן
יחסי ציבור: גלית גוטפריד
מנהל טכני: אייל חן
תליה והקמה: לנה לוין ואלעד זאדה

קטלוג
שם הקטלוג: שקיעתה של הזריחה (כותרת שירו של רמי פורטיס מתוך האלבום סיפורים מהקופסא, 1988)
עיצוב: נועה סגל
טקסט: סאלי הפטל נוה
עריכה עברית: מירב גבעוני הרושובסקי
תרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
תרגום לערבית: ראג'י בטחיש
צילום: עינת עריף-גלנטי
הפקה: סדנאות האמנים

תודות
יוסי גלנטי, יעל אשל, שירה גוטגולד, נירה הלוי, רמי פורטיס, שוקי וייס, אריק רוזנבלום, עמותת אקוואושן, ממאדור, רע בית מלאכה לצילום, ערן סלע וצוות הספינה (MEDEX (Mediterranean Explorer

סדנאות האמנים, ירושלים, נוסדה הודות לתמיכתה הנדיבה של קרן ג'ורג' וג'ני בלוך, קרן ד"ר גאורג וג'וזי גוגנהיים וקרן אדולף ומרי מיל ופועלת בסיוע קרן לויד, באמצעות הקרן לירושלים.

על העטיפה: הליכה לאשקלון, וידאו 2018, 2:00 דק'

غروب الشروق
عينات عاريف – جلانتي
القيّمة: سالي هيبتل–نافيه

غروب
فبراير - أبريل 2020
ورشات الفنانين، القدس
إدارة : لي هي شولوف
مستشارة فنية وقيمة برنامج الإقامة الفنية الدولي: معيان شيلف
منسق مشاريع : عاموس زلينجر
منسقة برامج وإرشاد: تسوريت شتيرن
منسقة إعلامية : ميلودي برون
إنتاج: ورشات الفنانين

المعرض
تعليق وإنشاء: ران سلباك
أوديو فيديو: عميت بويمل

سانشاين
يناير - فبراير 2020
بيت الفنانين هرتسليا
إدارة: ران كسمي إيلان
علاقات عامة: جاليت جوتفريد
مدير تقني: آيلن حين
المعرض
تعليق وإنشاء: لانا ليفين وإلعاد زاده

كتالوج
اسم الكتالوج: عنوان أغنية لرامي فورتيس من ألبوم قصص من الصندوق، 1988
تصميم: نوعا سيجال
النص: سالي هيبتل–نافيه
تحرير العبرية: ميراف جفعوني هاروشوفسكي
الترجمة للإنجليزية: مايا شمعوني
الترجمة للعربية: راجي بطحيش

تصوير المنشآت:
عينات عاريف – جلانتي
الإنتاج: ورشات الفنانين

شكر
يوسي جلانتي، ياعيل إيشل ، شيرا جوتجولد ، نيرا هاليفي ، رامي فورتيس ، شوكي فايس ، إريك روزنبلوم، ممادور، راع ورشة تصوير فوتوغرافي، عيران سيلاع وطاقم السفينة MEDEX) Mediterranean (Explorer

ورشات الفنانين ، القدس، تأسست بفضل الدعم السخي لصندوق جورج وجيني بلوخ ، ندوق د. جورج وجوسي غوغنهايم وصندوق أدولف وماري ميل وتعمل بدعم من صندوق لويد، من خلال صندوق القدس.

مسير لأشكلون، فيديو 2018، 2:00 دقيقة

הקרן לירושלים مؤسسة صندوق القدس THE JERUSALEM FOUNDATION — משרד התרבות והספורט — משכן האמנים הרצליה ARTISTS RESIDENCE HERZLIYA

© סדנאות האמנים, ירושלים 2020 © ورشات الفنانين القدس، 2020
מסת"ב 978-965-7655-23-8

שקיעתה של הזריחה:
אסתטיקה של הרס וכיליון

לעיתים די במבט אחד אל קו אופק בלב ים כחול להלך עלינו קסם רב. השתקפותה של השמש כמניפות של אור, יופיים של העננים, רשרוש הגלים - מענגים ומשרים שלוה. תמונה זו נעכרת לנוכח כמות הפסולת המצטברת בחופים, שחושפת רק באופן חלקי את חומרת המצב. זיהום האוקינוסים מתקיים מעל ומתחת לפני הים. חומרים רעילים שמקורם בפסולת תעשייתית[1], מי שופכין המוזרמים אל הים, דליפות נפט וכימיקלים מאוניות תובלה[2], זיהום מאסדות קידוח, מתקני התפלה, תחנות כוח לייצור חשמל[3] וכמויות אדירות של פלסטיק ומיקרו־פלסטיק[4] מכוננים את המשבר האקולוגי העמוק בו שרויים הימים והאוקינוסים בכלל והים התיכון[5] בפרט.

הסתירה העמוקה בין יופיו של הים אל מול הידיעה הטורדת על רמות הזיהום הגבוהות הניעה מהלך עבודה שנמשך כשלוש שנים, בו התמסרה עינת עריף-גלנטי לים התיכון ולרצועת החוף שלו. במהלך שנים אלו ביקרה שוב ושוב בחופיו והפליגה בספינת מחקר אקולוגית למעמקיו במטרה ללמוד מקרוב על מצבו הפגיע. התיעוד עובד לגוף עבודה נרחב בצילום סטילס ובוידאו, ומציג שני כיווני יצירה המשלימים ומהדהדים זה את זה. מכלול אחד, סאנשיין, עוסק בסובלימציה של האובייקט. באמצעות מיקוד המבט בעשרות פריטים שנשטפו מן הים ולוקטו, מנסה עריף-גלנטי לבחון את מעמדו של החפץ המתועש כמושא של תשוקה, היקסמות, התאהבות ו/או כתחליף להן. במכלול השני, **שקיעה**, עוסקת עריף-גלנטי בהשלכותיהם של היחסים בין האדם והטבע על מצבו של הים התיכון, ובמתח בין היופי לזיהום, שמתקיימים (עדיין) זה לצד זה, בתוך הקטסטרופה האקולוגית.

סאנשיין

בדצמבר 2019, פגר של לויתן נפלט לחופו של אחד מהאיים ההיברידיים בסקוטלנד. בבטנו נמצאו יותר ממאה קילוגרם של פסולת, חבלים סבוכים, שברי גרוטאות ופלסטיק. כמות כזו של פסולת במערכת עיכול של יונק ימי מעידה באופן ברור על נוכחותה בימים ובאוקינוסים. על פי דוחות גרינפיס, פלסטיק מהווה כ-75% מן הפסולת שנערמת בחופים וכעשירית מכלל הפלסטיק המיוצר בעולם מגיעה לסביבה הימית. בים התיכון לבדו (ארגונים ירוקים מכנים אותו הים המלוכלך בעולם[6]) נמצאים כאלף טון של פלסטיק. כמויות אדירות של פסולת נישאות על גבי מערבולות וזרמים ימיים ומייצרות איי פסולת בלב האוקינוסים. אחד מהם, 'אי הזבל', מצוי באוקינוס השקט. שטחו מוערך בכ-700,000 – 10 מיליון קמ"ר. כיון שהוא שקוע מתחת לפני המים ולא ניתן לראותו בתמונת לווין או על פני

השטח קשה לאמוד את גודלו. כמוהו שקועים ככל הנראה עוד חמישה איים במעמקי האוקינוסים.

גוף עבודה זה, המוצג בגלריה של משכן האמנים בהרצליה (ינואר-פברואר 2020), מהווה סיכום של פעולה שיטתית בה ביקשה עריף-גלנטי ללקט מחופי אשקלון ועתלית את הכמות המרבית של זבל בפרק זמן מינימלי. תוצאות הפעולה הניבו אוסף רב גוני של 148 פריטים מחוף אשקלון שלוקטו תוך כשלושים דקות ועוד 63 פריטים מחוף עתלית שלוקטו תוך עשר דקות. החפצים הובאו אל הסטודיו, בודדו, נוקו, סודרו וצולמו בנפרד על רקע שחור ניטרלי, ללא שימוש בקנה מידה. באמצעות התאורה וזווית הצילום הדגישה והעצימה עריף-גלנטי את הפגעים, השברים, הסדקים ואותות הזמן שנחרטו בהם. לעיתים ניתן לזהות עליהם עקבות אורגנים של צמחים, צדפים ויצורים ימיים. על אף שחיקתם של החפצים, על רובם ניתן למצוא סימנים המסגירים את יעודם ומוצאם הגאוגרפי; פרגמנט של כיתוב בשפת המקור, לוגו, הוראות שימוש ועוד – מלמדים באופנים רבים על המרחב התרבותי המקומי והגלובלי.

תצלומי החפצים מוצגים בשתי שורות המקיפות את חלל הגלריה. הם מאורגנים על פי הסדר הטונלי של צבעי הקשת - ורוד, כחול, ירוק, צהוב, כתום ואדום. כתמי הצבע הנוצרים על הקירות מתחילים בצבע לבן ומסתיימים בצבע שחור ומייצרים אשליה של קשת בענן. נתונים במסגרותיהם המוזהבות נדמים החפצים כאילו הוצאו מתוך אינוונטר מסחרי וקיבלו ׳הזדמנות שניה׳ לחזור אל מעגל הצרכנות, לעמוד למכירה ולמלא (שוב) את יעודם. פעולת הצילום של עריף-גלנטי מדגישה את פוטנציאל היופי שממשיך לפעום בחפצים, גם בהיותם שבורים ורעועים. הפריטים נדמים כממתיקי סוד, כמבקשים למסור סיפור אנושי של ארכיאולוגיה עכשווית, כשרידים של תרבות. ארנק קטן עם רוכסן תקוע שאי אפשר לפתוח מבלי להרוס יכול להיות בו בזמן סמל מובהק של תרבות הצריכה כמו גם חפץ בעל ערך סנטימנטלי. לעולם לא נדע מה תכולתו. אולי דמי כיס שנאספו בזהירות לאורך ימים ואולי מכתב. יתכן והיה בבעלות של ילדה שאהבה אותו ואחר כך, אולי מתוך מיאוס ואולי בטעות, נפטרה ממנו. יתכן שאבד לה מבלי שהבחינה.

העבודה אי המטמון (2020), מציגה גוף מתכתי בעל ארבע כנפיים המדמה מתקן תצוגה מעולם הפרסום. על כל כנף מוצגים שני תצלומים המתעדים אסמבלז׳ פיסולי המורכב ממספר פרטים שליקטה עריף-גלנטי מחופי הים והרכיבה לכדי העמדות של טבע דומם מסורתי. על אף מצבם הבלוי של החפצים, האסמבלז׳ים יפיפיים, חושניים ופתייניים, כאילו היו סידורי נוי דקורטיביים, מעין חלופה אפשרית לעתיד נטול צמחיה. כל אסמבלז׳ נושא שם אחר המבקש לחדד את תכונותיו ומעלותיו כהמשך ישיר לטקטיקות פיתוי שיווקיות.

העבודה השלישית, עבודת וידאו סטופ-מושן כרוניקה של כשלון (2:34 דק׳, 2020), משלימה את המהלך. מתועדים בה שלבי ההרכבה ותהליכי העבודה של שזירת האסמבלז׳ים במעין חיקוי לז׳אנר סרטי הדרכה טכניים, המצויים ברשת, בסגנון ׳עשה זאת בעצמך׳ לשזירת פרחים.

שלושת המופעים בהם מגולמים החפצים שלוקטו על ידי עריף-גלנטי מבקשים להצביע על מעמדו של החפץ בתרבות הצריכה. תוך שהיא מעצימה את ההיקסמות מן האובייקט ואת השעבוד אליו מבקשת עריף-גלנטי להצביע גם על חוסר הסיפוק התדיר ועל המשאלה שהחפץ ימלא את מה שהלב חסר ושואלת מה עולה בגורלם של מושאי התשוקה שלנו, כשלעיתים באבחה של רגע, במיאוס גחמני, פג הקסם והחפץ הופך ממשאת נפש לאשפה ולפסולת מזהמת. בנוסף, החפצים מעוררים שאלות בנוגע לזמניות (האנושית) אל מול הנצח (של הפלסטיק), לקלות שבפיתוי, ולפגיעות - הן של הצרכנים והן של הסביבה. סדרת העבודות הנוכחית קשורה קשר הדוק לעיסוקה המוקדם של עריף-גלנטי בטבע דומם פלמי ובהבל הבלים וזכור את המוות – העוסקים בזמניות האדם ובכלייה האנושית.

שקיעה

גוף עבודה זה, המוצג בגלריה בסדנאות האמנים בירושלים (פברואר-אפריל 2020), הינו המשך ישיר לעיסוק של עריף-גלנטי במערכת היחסים המורכבת בין האדם והטבע וזמניותם. בעבודות אלו היא מפנה את מבט אל הים התיכון, חופיו ובעלי החיים המתגוררים בו ובסביבתו - הנפגעים המיידים מן הזיהום החמור. עריף-גלנטי מבקשת להציג מעין דין וחשבון לא רשמי של המציאות, לשטוח את ממדי האסון האקולוגי ולהנכיח, באמצעות התיעוד והעבודות, את תפקידו המרכזי של האדם בהרס.

רגעים ופעולות של שגרה כמו שהיה או שיטוט על שפת הים הופכים לחוויה טורדת לנוכח כמויות הפסולת הנפלטות מן הים. בכניסה לגלריה מוצגת עבודת וידאו גדולת ממדים, הליכה לאשקלון, (2:00 דק׳, 2018) המתעדת רגע שכזה. המצלמה מלווה את עריף-גלנטי הצועדת על החוף. ממול, בתוך הים, משייטות כמה ספינות תובלה. תנועת המצלמה, הים הסוער וערימות הפסולת הנשטפת ממנו מעוררים תחושות של מחלת ים: חוסר יציבות, סחרור ובחילה.

תחושת המועקה מתגברת לנוכח העבודות 99 קופסאות (3:34 דק׳, 2020) ו-*Protect children* (הדפסה ארכיבית, 2020), אף הן בוחנות את הפסולת שנפלטה מן הים, ומציגות 122 חפיסות סיגריות שנאספו במהלך עשר דקות בחוף עתלית. החפיסות, משני סוגים בלבד, ככל הנראה סחורה מוברחת שהושלכה אל הים, נמצאו בשלבי התבלות שונים. על גבי כל קופסה רשומות שתי אזהרות:

Protect children: don’t let them breathe your smoke

Smoking seriously harms you and others around you

לצד האזהרה הכללית מהסכנה שבעישון, מקופלת אזהרה נוספת - נזק עלול להיגרם במודע גם לסביבה, לבעלי החיים, ולילדים עצמם. האסון הפרטי ממנו מוזהרים המעשנים (סכנה לבריאות) הוא תזכורת בגוף יחיד לאסון הגלובלי. המיקוד בפתקיות האזהרה המודבקות על גב החפיסות מעצים את האירוניה לנוכח העדויות המצטברות בחלל הגלריה; התצלומים עצמם נדמים כאילו היו חומר ראיות משטרתי.

המתח בין יופיו של הים ובין הכיעור שבהרס ובזיהום נוכח בחלק גדול מן העבודות ומייצר שוב ושוב דיסוננס חריף בין היפה והנורא. כך למשל, בעבודות הווידאו ללא כותרת (הצב), (לופ 2019) נראה פגר של צב ים שרוע על החוף בשלבי התפרקות מתקדמים. גופו מכוסה חלקיקי קלקר (חומר בלתי מתכלה) קטנטנים. זהו רגע שקט. רוח חרישית מלטפת את פני הצמחיה. קרני אור נחות על שרידי החיה באורח כמעט מיסטי, מתעתעות בתודעה ולא מאפשרות להפריד בין מותו האכזרי של הצב לבין יופיו של האור האופף אותו.

לעיתים ההרס רק נרמז מתחת לפני השטח. בעבודה כלוב (לופ, 2020) נראה דימוי של ים שקט ורוגע. אלא שעל פני המים מיטלטל קצהו העליון של כלוב רביית דגי מאכל ובו כלואים וגדלים רבבות פריטים בצפיפות בתוך מים רוויי מיקרו־פלסטיק והפרשות. הכלוב עצמו (השפעתו האקולוגית על סביבתו טרם נחקרה עד תום) שקוע, ממש כמו ׳אי הזבל׳, בתוך מי הים ואינו נראה.

לעיתים נוצר היפוך לירי בו הפסולת הופכת למראה יפיפה ומהפנט כמו בעבודות הוידאו עטיפה (לופ, 2018), ושקית (לופ, 2019) בהן נראות שקיות פלסטיק משייטות בעדינות במים הרדודים או נעות עם הרוח על פני הסלעים. ככל שמאריכים ומשהים את המבט עליהן הן כמו ׳משתלבות בנוף׳ עד שהן נהפכות לחלק אינטגרלי ממנו.

מעבודה לעבודה מצטברות העדויות ומצביעות

על אסון, על קריסה מתמשכת שעלולה להביא לשיא שאין ממנו חזרה. כאן, עכשיו. עריף-גלנטי לא מסתפקת בהצבעה דידקטית על המצב או על האשמים. היא מראה שאפשר, גם בתוך ההרס, הפסולת, הניצול והזיהום, להיעתר לקרן אור, לרוח חרישית ולריגשה של הלב. כמעט ככורח אנושי היא מחפשת אחר היפה, מתמסרת אליו ובוראת רגעים פיוטיים בתוך הקטסטרופה.

סאלי הפטל נוה

1. כימיקלים, חומרי הדברה, פסולת דלק ונפט, מתכות ועוד
2. הים התיכון משמש להובלה של כ-40% מכלל הנפט הגולמי בעולם
3. זיהום תרמי עקב תהליכי קירור תחנות
4. חלקיקי פלסטיק זעירים ושאריות של מוצרי פלסטיק שהתבלו והתפרקו נדבקות למזון הימי (פלנקטון) ונבלעות בקרב בעלי החיים
5. דו"ח של המכון לחקר ימים ואגמים מציג תחזית מדאיגה, על פיה הים התיכון מתחמם בממוצע בקצב של כ-0.1 מעלות בשנה. שינויי הטמפרטורה פוגעים קשות באוכלוסיה הימית ובהרגלי הרביה שלה
6. ב'אמנת ברצלונה'(1995) w חתמו עשרים ושבע מדינות אגן הים התיכון על מחויבותן לפעול למניעת זיהום הים והגנה על סביבתו. לעת עתה ללא הועיל

غروب الشروق:
جماليات الدمار والفناء

في بعض الأحيان، تكفي نظرة واحدة إلى خط الأفق في البحر الأزرق لتسحرنا بشدة. انعكاس ضوء الشمس كمروحيات، جمال السحب، حشرجة الأمواج – لتمتع الناظر وترخي سكينتها. تعكر هذه الصورة بحضور كمية النفايات المتراكمة على الساحل، والتي تكشف جزئياً فقط عن خطورة الوضع. تلوث المحيطات يحدث فوق وتحت مستوى سطح البحر. المواد السامة الناشئة عن النفايات الصناعية[1]، المجاري السائلة التي يتم تصريفها في البحر، التسربات النفطية والمواد الكيميائية من سفن النقل[2]، التلوث من منصات الحفر ومحطات تحلية المياه، محطات توليد الكهرباء[4] وكميات هائلة من البلاستيك والميكروبلاستيك تنتج الأزمة الإيكولوجية العميقة في البحار والمحيطات بشكل عام والبحر المتوسط[5] بشكل خاص.

دفع التناقض العميق بين جمال البحر والمعرفة المزعجة لمستويات التلوث العالية، إلى مسار من العمل استمر ثلاث سنوات، حيث كرست عينات عاريف-جلانتي نفسها للبحر الأبيض المتوسط وشريطه الساحلي. خلال هذه السنوات، زارت شواطئه بشكل متكرر وأبحرت بسفينة أبحاث بيئية إلى أعماقه بهدف التعلم عن كثب عن حالته الهشة. يعمل التوثيق للحصول على مجموعة واسعة من الأعمال في مجال تصوير الستيلس والفيديو، وتقدم اتجاهي إبداع يكملان بعضهما البعض ويترددان. مجموعة واحدة، *سانشلين*، يتعامل مع انصهار الأجسام.

من خلال تركيز النظرة على عشرات الأجسام التي تم جرفها وجمعها من البحر، تحاول عاريف-جلانتي فحص حالة الجسم الصناعي كمصدر للشهوة، السحر، الافتتان و/ أو بديلا عنها. في المجموعة الثانية، غروب، تتناول عاريف-جلانتي تداعيات العلاقات بين الإنسان والطبيعة على حالة البحر الأبيض المتوسط، والتوتر بين الجمال والتلوث، الذي ينشأ (ما يزال) جنبًا إلى جنب داخل الكارثة البيئية.

سانشاين

في ديسمبر 2019، تم لفظ جثة حوت قبالة ساحل إحدى جزر الهبريدس في اسكتلندا. تم العثور على أكثر من 100 كيلوجرام من الحطام، الحبال المتشابكة، الخردة والبلاستيك في بطنه. هذه الكمية من الركام في الجهاز الهضمي للثدييات البحرية تشير بوضوح إلى وجودها في البحار والمحيطات. وفقًا لتقارير جرينبيس، تمثل المواد البلاستيكية حوالي ٪75 من النفايات الساحلية وحوالي عُشر إجمالي البلاستيك العالمي يصل إلى البيئة البحرية. في البحر الأبيض المتوسط

وحده (تسميه المنظمات الخضراء البحر الأقذر في العالم[6]) يوجد حوالي ألف طن من البلاستيك. يتم حمل كميات هائلة من النفايات على الدوامات والمجاري البحرية، مما ينتج جزر نفايات في قلب المحيطات. واحدة منها، "جزيرة الخردة"، المتواجدة في المحيط الهادئ. تقدر مساحتها ما بين 700000 – 10 مليون كيلومتر مربع، ولأنها مغمورة تحت سطح الماء ولا يمكن رؤيتها في صور الأقمار الصناعية أو على السطح، فمن الصعب تقدير حجمها. مثلها، من المحتمل أن هناك خمس جزر أخرى في أعماق المحيط.

هذه المجموعة من الأعمال، المعروضة في بيت الفنانين في هرتسليا، هي خلاصة للعمل المنهجي الذي سعت فيه عاريف-جلانتي لجمع الكمية الأقصى من النفايات من شواطئ أشكلون وعتليت، في أقل فترة زمنية. أسفرت نتائج العمل عن مجموعة متنوعة تتكون من 148 عنصرًا من شاطئ أشكلون تم جمعها في غضون ثلاثين دقيقة و63 عنصرًا آخر من شاطئ عتليت تم جمعها في غضون عشر دقائق. تم إحضار الحاجيات إلى الاستوديو، عزلها، تنظيفها، ترتيبها وتصويرها بشكل منفصل على خلفية سوداء محايدة، دون استخدام مقاسات الحجم. من خلال الإضاءة وزاوية التصوير، أكد عارف-جالانتي وشدد الإصابات والكسور والشقوق والإشارات الزمنية المحفورة عليها. في بعض الأحيان يمكن أن نشخص عليهم الآثار العضوية للنباتات والصدف والكائنات المائية. على الرغم من تآكل الحاجيات، يمكن العثور في معظمها على علامات تشير إلى مصيرها وأصلها الجغرافي؛ جزء من الكتابة باللغة الأصلية، الشعار التجاري، دليل المستخدم والمزيد – فهي تشير بعدة طرق للفضاء الثقافي المحلي والعالمي.

يتم عرض صور الحاجيات في صفين يحيطان بمساحة المعرض. يتم تنظيمها وفقًا للترتيب اللوني لألوان قوس قزح -الوردي، الأزرق، الأخضر، الأصفر، البرتقالي والأحمر. تبدأ بقع اللون على الجدران باللون الأبيض وتنتهي باللون الأسود، مما يخلق وهم "قوس قزح". تبدو أن البيانات الموجودة في إطاراتها المذهبة قد تم إخراجها من المخزون التجاري ومنحت "فرصة ثانية" للعودة إلى دائرة الاستهلاك، للبيع والقيام (مرة أخرى) بدورها. يبرز العمل الفوتوغرافي الذي قامت به عاريف-جلانتي مكمون الجمال الذي يواصل النبض في الأشياء، حتى عند كسرها وتهالكها. تبدو الحاجيات مثل المحليات السرية، كما لو كانت تنقل قصة إنسانية عن الآثار المعاصرة، باعتبارها من بقايا الثقافة. يمكن أن تكون المحفظة الصغيرة المزودة بسحاب عالق لا يمكن فتحها دون إتلافها، في الوقت نفسه، رمزًا مميزًا لثقافة الاستهلاك بالإضافة إلى جسم يحمل قيمة عاطفية. لن نعرف أبدًا ما هي محتوياته. ربما مصروف جيب تم جمعه بعناية على مدى أيام وربما رسالة. ربما كانت مملوكة لفتاة أحبتها وبعدها، ربما بدافع من الملل وربما عن طريق الصدفة، تخلصت منها. ربما فقدتها دون أن تنتبه.

يقدم عمل جزيرة الكنز(2020) جسم معدني ثلاثي الأجنحة يحاكي منشأة للعرض من عالم الإعلانات. توضع على كل جناح صورتان تصوران مجموعة نحتية تتألف من عدد من التفاصيل التي جمعتها من الشواطئ وركبتها في مواقع الطبيعة الساكنة التقليدية. على الرغم من الحالة البالية للأغراض، فإن الباقات جميلة، حسية ومغرية، كما لو كانت ترتيبات تزيينية عصرية، نوع من بديل ممكن لمستقبل خالٍ من النباتات. تحمل كل باقة اسمًا مختلفًا يسعىً إلى تحسين صفاته وفضائله كاستمرار مباشر لتكتيكات إغراء تسويقية.

العمل الثالث، عمل فيديو ستوب موشن، وقائع فشل (1:30 دقيقة، 2020)، يكمل هذه الخطوة. يتم به توثيق مراحل التركيب ومسار عمل نسج الباقات بنوع من التقليد لجانر أفلام الإرشاد التقني، الموجودة عبر الإنترنت، بأسلوب "اعمل ذلك بنفسك" لتنسيق الزهور.

الحالات الثلاث التي يتم فيها تشغيل الكائنات التي جمعتها عاريف-جلانتي تهدف إلى الإشارة إلى حالة الغرض في ثقافة الاستهلاك. بينما تتيح عاريف-جلانتي، من تمكين الانبهار بالكائن والعبودية له، تشير في الوقت نفسه، إلى النقص المتكرر في الرضا والرغبة في أن يحقق الجسم ما ينقصه القلب وتسأل عما هو مصير كائنات رغبتنا، كما في لحظة الضياع، في اليأس الغريب يتلاشى السحر ويصبح الكائن روح للقمامة ونفايات ملوثة. بالإضافة إلى ذلك، تثير الحاجيات أسئلة حول المؤقت (البشرية) في مواجهة الخلود (من البلاستيك)، سهولة الإغراء، والضعف -سواء للمستهلكين أو البيئة. ترتبط سلسلة الأعمال الحالية ارتباطا وثيقًا بالمتابعة المبكرة لعاريف-جلانتي للطبيعة الفلمنكية الساكنة و "هباء" و "تذكر الموت" -التي تتعامل مع الانسان المؤقت والتآكل البشري.

غروب

تمثل مجموعة الأعمال هذه، التي يتم عرضها في ورش الفنانين في القدس، استمرارًا مباشرًا لمتابعة عاريف-جلانتي لعلاقة الطبيعة والبشر المعقدة والزمانية. في هذه الأعمال، هي توجه النظر إلى البحر المتوسط وشواطئه والحيوانات التي تعيش فيه وحولها -الخسائر المباشرة للتلوث الشديد. تسعى عاريف-جالانتي إلى تقديم نوع من الحساب غير الرسمي للواقع، لتسوية أبعاد الكارثة البيئية وإظهار الدور المركزي للإنسان في التدمير. تصبح اللحظات والحركات الروتينية مثل المكوث أو التجول على شاطئ البحر تجربة مقلقة في ضوء كميات النفايات المنبعثة من البحر. عند مدخل الجاليري يتم عرض عمل فيديو واسع النطاق، مسير إلى أشكلون، (2:00 دقيقة، 2018) يوثق هذه اللحظة. ترافق الكاميرا عاريف-جالانتي تمشي على الشاطئ. في المقابل، داخل البحر، يبحر عدد قليل من سفن الشحن. حركة الكاميرا، البحر العاصف وأكوام النفاية التي يتم جرفها منه تثير مشاعر دوار البحر: عدم الاستقرار، الدوخة والغثيان.

يتعاظم الإحساس بالضيق على ضوء الأعمال 99 صندصندوقًا (3:34 دقائق، 2020) و*Protect children* (طباعة ملونة، 2019)، هي أيضًا تتفحص النفايات المنبعثة من البحر، حيث تعرض 122 علبة سجائر تم جمعها خلال عشر دقائق على شاطئ عتليت. تم العثور على العلب، من نوعين فقط، على ما يبدو بضائع مهربة إلى البحر، في مراحل مختلفة من البلى. يوجد تحذيران في كل مربع:

Protect children: don't let them breathe your smoke

Smoking seriously harms you and others around you

إلى جانب التحذير العام من خطر التدخين، هناك تحذير آخر -يمكن أن يحدث ضرر أيضًا للبيئة، الحيوانات والأطفال أنفسهم. الكارثة الخاصة التي يتم تحذير المدخنين منها (الخطر على الصحة) هي تذكير أحادي الجسم بالكارثة العالمية. التركيز على ملاحظات التحذير الملصقة على الجزء الخلفي من العلبة يكثف المفارقة من الأدلة المتراكمة في مساحة الجاليري؛ الصور نفسها تبدو كأنها أدلة شرطية.

التوتر بين جمال البحر وقبح الدمار والتلوث موجود في جزء كبير من الأعمال وينتج عنه مرارًا وتكرارًا تنافر حاد بين "الجميل" و "الفظيع". على سبيل المثال، في عمل الفيديو بدون عنوان (السلحفاة)، (2:23 دقيقة 2020)، تبدو جثة سلحفاة بحرية ممدودة على الشاطئ في مراحل تحلل متقدمة. جسدها مغطى بجزيئات الكلكر الصغيرة (مادة غير قابلة للتحلل). تلك لحظة هادئة. نسيم طري يداعب سطح الغطاء النباتي.

glimpses the top of a fish breeding tank, the top of a fish breeding tank, where thousands of fish are cramped in captivity in water contaminated by microplastics and secretions. Just like the “garbage patch,” the tank itself (its ecological impact on its environment has yet to be fully explored) is submerged underwater, hidden from view.

Other times, there is a lyrical reversal in which the waste turns into a beautiful and mesmerizing vision, as in the video works *Wrappers* (2018) and *Bag* (2019), where plastic bags are seen gently blowing in the shallow water or floating in the wind across the rocks. The more you pause and linger on them, they more they seem to “blend with the landscape,” to the point that they become an integral part of it.

From one piece to another, the evidence adds up and points to a disaster, an ongoing collapse that may reach a tipping point. Here, now. Arif-Galanti does not leave it as a didactic presentation of the current situation or the complicit parties. She shows that, even amid all of the destruction, the waste, the exploitation, and the pollution, we can surrender to a ray of light, a calm breeze, the flutter of the heart. Almost as a human need, she looks for the beautiful, giving herself to it and conjuring poetic moments within the catastrophe.

1. Chemicals, pesticides, fuel and oil waste, metals etc.
2. About 40 percent of the world’s crude oil are transported through the Mediterranean.
3. Thermal pollution due the discharge of wastewater with altered temperature.
4. Tiny plastic particles and fragments of plastic products stick to marine food (plankton) and are swallowed by animals.
5. A report of the Oceanographic and Limnological Research presents an alarming prediction that the Mediterranean is warming, on average, at a rate of about 0.1 degrees each year. Temperature changes severely harm the marine population and its reproduction.
6. In the Barcelona Convention (1995), twenty-seven Mediterranean countries signed their commitment to preventing the pollution of Mediterranean and protecting its environment. So far, to no avail

1. الكيماويات، المبيدات، الوقود والنفايات النفطية، المعادن وغيرها
2. يُستخدم البحر الأبيض المتوسط لنقل حوالي 40٪ من النفط الخام في العالم
3. تلوث حراري جراء عمليات تبريد للمحطات
4. جزيئات بلاستيكية صغيرة وبقايا من المنتجات البلاستيكية التي انبلت وتفككت تلتصق بالأغذية البحرية (العوالق) وتبتلعها الحيوانات
5. يقدم تقرير صادر عن معهد أبحاث البحار والبحيرات تنبؤًا مقلقًا بأن متوسط درجة حرارة البحر المتوسط يرتفع بحوالي 0.1 درجة سنويًا. حيث يضر تغير درجات الحرارة بشدة بالأحياء البحريين وعاداتهم الإنجابية
6. في "اتفاقية برشلونة" (1995)، وقعت سبعة وعشرون دولة مشاطئة لحوض البحر الأبيض المتوسط التزامها بالعمل على منع تلوث البحر وحماية بيئته. ولكن دون جدوى للآن

أشعة الضوء تنعكس على بقايا الحيوان بشكل غامض تقريبا، مخادعة للوعي وغير قادرة على فصل الموت الوحشي للسلحفاة عن جمال الضوء المحيط بها.

في بعض الأحيان يتم التلميح إلى التدمير فقط تحت السطح. في عمل قفص (لوب، 2020) نرى صورة لبحر ساكن وهادئ. ومع ذلك، على سطح الماء، الطرف العلوي من قفص تربية اسماك الطعام، تُحبس فيه وتتكاثر أسراب من العناصر بكثافة داخل مياه مشبعة بالبلاستيك الدقيق والإفرازات. القفص نفسه (تأثيره البيئي على محيطه لم يتم استكشافه بالكامل بعد) غارق، تمامًا مثل "جزيرة القمامة"، في مياه البحر وغير مرئي.

في بعض الأحيان، يتم إنشاء انعكاس شاعري حيث يصبح الحطام جميلًا وساحرًا كما هو الحال في فيديو غلاف (0:20 دقيقة في لوب، 2018)، وكيس (1:14 دقيقة في لوب، 2019) حيث تُرى الأكياس البلاستيكية وهي تبحر بلطف في المياه الضحلة أو تتحرك مع الريح عبر الصخور. كلما طال النظر إليها واستقر عليها وكأنها "تندمج مع المشهد الطبيعي " حتى تصبح جزءًا لا يتجزأ منه.

من عمل إلى عمل، تتراكم الشواهد وتشير إلى كارثة، إنهيار مستمر يمكن أن يجلب ذروة غير مسبوقة. هنا، والآن. لا تكتفي عاريف -جالانتي بإشارة تعليمية إلى الوضع أو الأطراف المدانة. هي تُظهر أنه حتى داخل التدمير، النفايات، الاستغلال والتلوث، يمكن استسلام المرء لأشعة ضوئية، روح هادئة وعاطفة القلب. تقريبًا كضرورة إنسانية، هي تبحث عن الجميل وتكرس نفسها له وتخلق لحظات شعرية داخل الكارثة.

99 Packs, video, 2020, 03:34 min

99 علبة، فيديو، 2020، 03:34 دقائق

99 קופסאות, וידאו, 2020, 03:34 דק׳

99 Packs, video, 2020, 03:34 min

99 علبة، فيديو، 2020، 03:34 دقائق

99 קופסאות, וידאו, 2020, 03:34 דק׳

their destiny. Arif-Galanti's photographic action highlights the potential of beauty that still pulsates through the objects, even in their damaged and frayed state. There is something almost conspiratorial about these items, as though they wish to share a human tale as contemporary archeology, remnants of civilization. A small coin purse with a zipper that cannot be opened without destroying it, is at the same time a quintessential symbol of consumer culture as well as a sentimental object. We will never know what it holds inside. Perhaps pocket money collected little by little over weeks or possibly a letter. It may have been owned by a girl who loved it, and then tossed it away once she has grown tired of it. Maybe she lost it without even noticing.

Treasure Island, is a four-panel metal object that brings to mind a commercial display stand. Each panel features two photographs that document a sculptural assemblage of items that Arif-Galanti collected on the beaches and arranged as a traditional still life. In spite of the objects' tattered state, the assemblages are beautiful, sensual, and seductive, as if they were decorative arrangements, a possible alternative for a vegetation-free future. Each assemblage has a different name that underscores its virtues and attributes, keeping in line with seductive marketing tactics.

The third work, a stop-motion video animation titled *Chronicle of Failure* (2020), completes this arc.Documenting the various stages of the assembling process, it brings to mind DIY videos, like an online flower arranging tutorial.

The three iterations of objects collected by Arif-Galanti wish to point to the status of the object within consumer culture. While enhancing our fascination with and dependence on the object, the artist also wishes to underscore the habitual dissatisfaction and the hope that the object will fulfill what the heart lacks, asking what is the fate of our objects of desire, when sometimes in one moment of capricious disfavor, the allure fades and the item turns from an object of desire to trash and polluting waste. The objects also introduce questions about (human) transience versus the eternity (of plastic), the ease of temptation, and the vulnerability – of both consumers and the environment. This series of works is closely linked with Arif-Galanti's previous exploration of Flemish still life, "vanitas" and "memento mori" – that touched on man's ephemerality and human demise.

Sunset

This body of work, exhibited at the Artists' Studios (Feb.-April 2020) continues and expands Arif-Galant's exploration of the complex relationship between man and nature, and their temporality. In these works, she turns to the Mediterranean, its shores and the animals living in and around it – the direct casualties of the extreme pollution. Arif-Galanti wishes to present an informal report of sorts, to expose the scale of the ecological disaster, and to turn a spotlight, through documentation and artworks, to the pivotal role that mankind plays in the devastation.

Banal moments and everyday activities like spending time or walking on the beach turn into a disturbing experience in the face of the sheer amounts of garbage ejected from the sea. At the entrance to the gallery, visitors are greeted by a large-scale video work, *Walk to Ashkelon*, (2018) that captures such a moment. The camera follows Arif-Galanti as she walks slowly along the beach. Opposite, a few cargo ships are seen in the sea. The camera movements, the stormy sea, and the piles of debris washed from it trigger sensations of sea sickness: disorientation, dizziness, and nausea.

The sense of unease intensifies in front of the works *99 Packs* (2019) and *Protect Children* (2019), which also examine the waste washed ashore, and present 122 cigarette packs collected over ten minutes on Atlit Beach. The packs, which are of two brands and were mostly likely smuggled goods dropped to the sea, were found at various stages of disintegration. Each pack bears two warnings: "Protect children: don't let them breathe your smoke" and "Smoking seriously harms you and others around you." Alongside the general warning about the dangers of smoking, there is another warning – it can also consciously damage the environment, animals, and children. The private disaster from which smokers are warned (health dangers) is a single-person reminder of the global disaster.

The focus in the warning labels on the back of the packs underscores the irony of the evidence accumulated in the gallery; the photos themselves look like police evidentiary material.

The tension between the beauty of the sea and the gruesome devastation and pollution informs many of the works, time after time engendering sharp dissonance between the "beautiful" and the "horrific." For example, the video *Untitled (The Turtle)* (2019), depicts a carcass of a sea turtle sprawled on the shore in advanced stages of decomposition. Its body is covered by tiny polystyrene particles (non-biodegradable material). This is a quiet moment. Soft breeze blows through the vegetation. Almost mystical rays of light rest on the remains of the animal, deceptively uniting the turtle's brutal death with the beauty of the light that engulfs it, until they become inextricable in the viewer's mind.

Sometimes the devastation is only hinted beneath the surface. In *Cage* (2020) we see an image of a calm and peaceful sea. However, on the surface of the water

The Sunset of the Sunrise: *Aesthetics of Destruction and Disintegration*

Sometimes, one glance at the horizon of the blue sea is enough to mesmerize us. The reflection of the sun unfolding across the water like a fan of light, the beauty of the clouds, the murmur of the waves – charming and peaceful. This image is tarnished by the sheer mass of waste that accumulates on the beach, which reveals only a fraction of the disaster. Ocean pollution takes place above and below sea level. Toxic substances originating in industrial waste,[1] sewage discharged into the sea, oil and chemicals that leaked from ships,[2] pollution from drilling rigs, desalination plants, power plants,[3] and huge quantities of plastic and microplastics[4] are at the root of the acute ecological crisis of the seas and oceans in general and the Mediterranean in particular.[5]

The deep incongruity between the beauty of the sea and the disturbing knowledge of dramatic pollution prompted a three-year process, in which Einat Arif-Galanti immersed herself, so to speak, in the Mediterranean and its coastal strip. In this period, she visited its beaches numerous times and sailed to its depths aboard an ecological research vessel in order to gain a better understanding of its precarious state. The documentation was processed into an extensive body of work in still photography and video, and presents two practices that complement and resonate with one another. One group of works, *Sunshine*, touches on the sublimation of the object. By focusing on dozens of items washed up on beaches, Arif-Galanti attempts to examine the status of the industrial object as an object of desire, fascination, infatuation and/or their substitute. In the second group, *Sunset*, Arif-Galanti examines the implications of man-nature relationship for the Mediterranean, and the tension between beauty and pollution, which are still found side by side, even amid the current ecological catastrophe.

Sunshine

In December 2019, a whale carcass has washed ashore on one of Scotland's Hebrides islands. Over 100kg of waste, fishing nets, ropes, and plastic were found inside its stomach. The presence of so much waste in the digestive system of a marine mammal is a clear indication to its presence in our seas and oceans. According to Greenpeace reports, plastic accounts for 75 percent of debris that accumulates on the beaches and a tenth of all plastic produced around the world will end up in a marine environment.

In the Mediterranean alone (which green organizations have dubbed "the world's dirtiest sea")[6] there are about one thousand tons of plastic. Huge amounts of waste are carried by currents, producing "trash gyres" in the heart of the ocean. One of them, the Great Pacific Garbage Patch or Pacific trash vortex, has reached an estimated size of 700,000-10 million square kilometers. Because it is submerged underwater and cannot be seen via satellite image or on the surface, it is hard to assess its true size. Four other gyres like it are believed to exist in the middle of the oceans.

This body of work, exhibited in the Herzliya Artists' Residence Gallery (January-February 2020), summarizes a methodical action, in which Arif-Galanti set out to collect from the Israeli beaches of Ashkelon and Atlit the most waste in a limited timeframe. This action has yielded a varied collection of 148 items from Ashkelon Beach, which were collected within thirty minutes and another 63 items from Atlit Beach, collected within ten minutes. The objects were brought into the studio, isolated, cleaned, arranged, and photographed separately, against a neutral black backdrop, without any indicators of scale. Arif-Galanti used lighting and camera angles to underscore and enhance the dents, cracks, fractures, and marks of time etched on these objects. Sometimes they bear organic traces of plants, barnacles, and marine creatures. Despite their deteriorating state, most still allude to their functions and geographical origin; a fragment of a label in the language of origin, logo, instructions and so on – attest in many different ways to the local and global cultural realm.

The photos of the objects are displayed in two rows that go around the space of the gallery. Following the color transitions of the rainbow, they start from white, and continue through pink, blue, green, yellow, orange, and red, all the way to black. In their gilded frames, the objects look as though they were taken from a commercial inventory and given a "second chance" to re-enter circle of consumption, be offered for sale, and (once again) fulfill

Item #148 from *148 Items Collected on Ashkelon Beach in About 30 Minutes*, photography and archive print, 2017

قطعة رقم 148 من 148 قطعة تم جمعها على شاطئ أشكلون خلال حوالي ثلاثين دقيقة ، تصوير وطباعة أرشيفية ، 2017

פריט מס' 148 מתוך 148 פריטים שלוקטו בחוף אשקלון תוך כשלושים דקות , צילום והדפסה ארכיבית, 2017

Sunshine سانشاين סאנשיין

Item #132 (Sunshine) from *148 Items Collected on Ashkelon Beach in About 30 Minutes*, photography and archive print, 2017

قطعة رقم 147 (سانشاين) من
148 قطعة تم جمعها على شاطئ
أشكلون خلال حوالي ثلاثين دقيقة،
تصوير وطباعة أرشيفية ، 2017

פריט מס׳ 147 (סאנשיין) מתוך 148
פריטים שלוקטו בחוף אשקלון תוך
כשלושים דקות, צילום והדפסה
ארכיבית, 2017

Item #132 (Jessica Rabbit) from *148 Items Collected on Ashkelon Beach in About 30 Minutes*, photography and archive print, 2017

قطعة رقم 132 (جيسيكا رابيت) من
148 قطعة تم جمعها على شاطئ
أشكلون خلال حوالي ثلاثين دقيقة ،
تصوير وطباعة أرشيفية ، 2017

פריט מס׳ 132 (ג׳סיקה רביט) מתוך 148
פריטים שלוקטו בחוף אשקלון תוך
כשלושים דקות , צילום והדפסה
ארכיבית, 2017

Item #63 (Rachel's Tomb) from *63 Items Collected on Atlit Beach in About 10 Minutes*, photography and archive print, 2018

قطعة رقم 63 (قبر راحيل) من 63
قطعة تم جمعها على شاطئ
عتليت خلال حوالي عشر دقائق،
تصوير وطباعة أرشيفية ، 2018

פריט מס' 63 (קבר רחל) מתוך 63
פריטים שלוקטו בחוף עתלית תוך
כעשר דקות, צילום והדפסה ארכיבית,
2018

Item #28 (Smiley) from *63 Items Collected on Atlit Beach in About 10 Minutes*, photography and archive print, 2018

قطعة رقم 28 (سمايلي) من 63
قطعة تم جمعها على شاطئ
عتليت خلال حوالي عشر دقائق،
تصوير وطباعة أرشيفية ، 2018

פריט מס' 28 (סמיילי) מתוך 63 פריטים
שלוקטו בחוף עתלית תוך כעשר דקות,
צילום והדפסה ארכיבית, 2018

Item #23 from *148 Items Collected on Ashkelon Beach in About 30 Minutes*, photography and archive print, 2017

قطعة رقم 23 من 148 قطعة تم جمعها على شاطئ أشكلون خلال حوالي ثلاثين دقيقة، تصوير وطباعة أرشيفية ، 2017

פריט מס׳ 23 מתוך 148 פריטים שלוקטו בחוף אשקלון תוך כשלושים דקות, צילום והדפסה ארכיבית, 2017

Item #35 (PazChem) from *63 Items Collected on Atlit Beach in About 10 Minutes*, photography and archive print, 2018

قطعة رقم 35 (بزاخيم) من 63 قطعة تم جمعها على شاطئ عتليت خلال حوالي عشر دقائق، تصوير وطباعة أرشيفية ، 2018

פריט מס׳ 35 (פזכים) מתוך 63 פריטים שלוקטו בחוף עתלית תוך כעשר דקות, צילום והדפסה ארכיבית, 2018

Flower Arrangment, detail
from *Treasure Island*, 2020,
185×140×140 cm
8 photographs, archive print
46x70 cm each

قنينة، قطعة من جزيرة الكنز، 2020،
140×140×185 س
8 صور بمقاسات واحدة، تصوير وطباعة
أرشيفية. 46×70 سم كل قطعةل

סידור פרחים, פרט מתוך אי המטמון,
2020, 140×140×185 ס"מ
8 תצלומים, צילום והדפסה ארכיבית,
46×70 ס"מ כל אחד

Bottle, detail from *Treasure Island*,
2020, 185×140×140 cm
8 photographs, archive print,
46x70 cm each

قنينة، قطعة من جزيرة الكنز، 2020،
140×140×185 سم
8 صور بمقاسات واحدة، تصوير وطباعة
أرشيفية. 46×70 سم كل قطعةل

בקבוק, פרט מתוך אי המטמון, 2020,
140×140×185 ס"מ
8 תצלומים, צילום והדפסה ארכיבית,
46×70 ס"מ כל אחד

Protect Children, צילום והדפסה ארכיבית, 2019, 82×110 ס"מ

Protect children، تصوير وطباعة أرشيفية ، 2019، 82×110 سم

Protect Children, photography and archive print, 2019, 110×82 cm

שקיעה غروب الشمس *Sunset*

Bag, video, 2019, loop

كيس، فيديو ، 2019, بلوب

שקית, וידאו, 2019, לופ

Wrapper, video, 2019, loop

ورق تغليف، فيديو، 2019، بلوب

עטיפה, וידאו, 2019, לופ

Dinner, photography and archive
print, 2020, 120x80 cm

وجبة، تصوير وطباعة أرشيفية، 2020
120×80 سم

ארוחה, צילום והדפסה ארכיבית
2020, 120×80 ס"מ

Untitles (The Turtle)
video, 2019, loop

السلحفاة، فيديو ، 2019، بلوب

הצב, וידאו, 2019, לופ

See the Sea, triptych (detail),
photography and archive print, 2017,
47×210 cm

رؤية البحر، لوح ثلاثي (تفصيل)،
تصوير وطباعة أرشيفية, 2017،
47×210 سم

לראות את הים, טריפטיך (פרט),
צילום והדפסה ארכיבית, 2017,
47×210 ס"מ

The Sunset of the Sunrise
Einat Arif-Galanti
Curator: Sally Haftel Naveh

Sunset
February-April 2020

Art Cube Artists' Studios, Jerusalem
Director: Lee He Shulov
Artistic advisor and curator of the international residency program: Maayan Sheleff
Project manager: Amos Selinger
Programming and education coordinator: Tsurit Stern
Media coordinator: Melody Barron
Production: Art Cube Artists' Studios, Jerusalem

Exhibition
Mounting and installation: Ran Slapak
Audio-visual system: Amit Bauml

Sunshine
January-February 2020
The Herzliya Artists' Residence
Director: Ran Kasmy-Ilan
PR: Galit Gottfried
Technical manager: Eyal Chen
Mounting and installation:
Lena Levin and Elad Zada

Catalogue
Design: Noa Segal
Text: Sally Haftel Naveh
Hebrew copyediting: Merav Givoni Hrushovski
English translation: Maya Shimony
Arabic translation: Raji Bathish
Photography: Einat Arif-Galanti
Production: Art Cube Artists' Studios, Jerusalem

Acknowledgments
Yossi Galanti, Yael Eshel, Shira Gutgold, Nira Halevi, Rami Fortis, Shuki Weiss, Eric Rosenblum, Acuition Association, EcoOcean, Mamador, The Print House, Eran Sela and Mediterranean Explorer (MEDEX)

Art Cube Artists' Studios was founded thanks to the generous support of the Georges and Jenny Bloch Foundation, the Dr. Georg and Josi Guggenheim Foundation, and Adolf and Mary Mil Foundation, and operates with the support of the Llyod Foundation through the Jerusalem Foundation.

Cover:
Walk to Ashkelon
video, 2018, 02:00 min.

© All rights reserved, 2020
ISBN 978-965-7655-23-8

ISBN 978-965-7655-23-8